

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és kiadóhivatal
Fóut 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetésményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre . . . 4 frt — kr.
A hirdetési díjak, a hirdetési rovat által látható díjszabályzat szerint számíttatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Legyen-e S.-a-Ujhelyben rendezett tanács vagy nem? . .

E lapok egyik közelebbi számában kiemeltük, hogy mily szükséges, e határozott alakban fölmerült s a képviselő testület zöld asztalán eldöntést váró kérdésnek a közvélemény, a város polgársága által minden oldalról megvitatnia s megigértük, hogy e helyütt még mi is el fogjuk erre vonatkozólag szerény véleményünket mondani.

Tesszük ezt nyugodt megfontolás után, azon nyíltság s egyenességgel, melyet e városnak érdeke minden polgárától elvárhat.

Szerintünk e kérdés tulajdonképen két kérdést foglal magában s két irányban válaszolandó meg; — ugyanis:

1) Szükséges-e, kívánatos-e, hogy városunkban rendezett tanács alakítsák?

2) Gyakorlatilag kivihető-e az átalakulás, s megbírja-e, a már is túlterheltségről panaszkodó polgárság az átalakulás költségeit?

Mi egyelőre csak az első kérdéssel kívánunk foglalkozni, mivel a második kérdésre azon küldöttség van mindenekelőtt hivatva megadni a választ, mely a városi képviselő-testület által annak alapos tanulmányozására kiküldetett, s amely munkáját más, a miénkhez hasonló, de már rég rendezett tanácsokkal dicsekvő városok költségvetései és saját gazdasági viszonyai alapján számadatokkal fogja indokolni.

Az első kérdésre határozott „igen”-nel válaszolunk.

„Igen”-nel, mert indokolva látjuk ezt mindenekelőtt S.-a-Ujhely városának földrajzi fekvése, népesedési viszonyai s ezeknek megfelelő közgazdasági és kulturális feladatai által.

S.-a-Ujhely fekvésénél fogva az alföldet és felföldet összekötve, tulajdonképpen hivatva volna egy oly átmeneti élénk piacot képezni azokra nézve, hol a produktumok kölcsönösen kicseréltenek, mire az is képesíthetné, hogy egy terjedelmes vasuti hálózatnak központja. Ujhely lehetne a hegyaljai borkereskedelemnek is főpiacza.

Ujhely, mint végvára délfelől a tiszta magyar nemzetiségnek, egyúttal annak védbástyája s a nemzeti kultúrtörökvények egyik missionális erőssége lehetne a felvidék felé.

Ujhely, mint Zemplénmegyének fővárosa, mint a közigazgatás és igazságszolgáltatás, a tanügyek, pénz- és katonai-ügyek központja, mint 10 ezernél több embernek s köztök egy tekintélyes intelligenciának s több száz iparos és kereskedőnek lakhelye, mindenképen oly állással bír, mely méltán megkövetelné, hogy rendezett tanácsu város legyen és saját nagy vidékének közepén, s a szomszédos megyék rendezett tanácsu székhelyei között e tekintetben is méltó helyet foglaljon.

Hogy továbbá egy igen fontos indokot kiemeljünk: itt volna már az ideje, hogy e város fölébredne aluszékonyaságából s pótolva legalább fokokint a mulasztottakat: hozzálátna a népnevelés ügyének emeléséhez, a közegészségügy, a személy és vagyonbiztoságot illető rendőrségi az árva és szegényügyek rendezéséhez; hogy megtélessenek józan beosztás és gazdálkodás mellett azon közmívelődési, hasznossági és szépiészeti intézkedések, melyek a város fejlődéséhez szükségesek s melyeket a polgárság az általa viselt terhek viszontértéke gyanánt méltán megkövetelhet.

Tagadhatlan, hogy a sok mulasztásnak és visszasságnak, amelyek miatti zuglódásnak állandó tompa s mindenütt hallható moraja megtölti a levegőt, nagyrészt maga a város közönsége s előjárósága az oka; — de tagadhatlan az is, hogy nem csekély része van mindezekben ama tartatlan állapotoknak: miszerint nem lehetvén tudni, hogy ki hát az úr a háznál s nagyon sok lévén a rendelkező, egyik másikkal üdvös tevékenységét zsidbasztja meg s egyik a másikra tolja a felelősséget.

Igy ki a képviselői ülések jegyzőkönyveit olvassa, meggyőződhetik, miszerint a városi képviselet s a járási szolgabíró kettős uralkodásának rendszere egy oly tarthatlan állapot, — mely össze-vissza kuszálja a közigazgatási s rendészeti ügyek szálait s mely sokszor a legjobb akarat szülőtteivel is addig folytatja labdajátékát, míg nem azok végelgyengülésben elpusztulni kénytelenek.

A gyámkodási rendszer a mily szükséges ott, hol a műveltség vagy vagyonosság hiánya folytán hiányzik az önkormányzathoz szükséges erő; — éppen oly káros, akadályozó és zavaró befolyást gyakorol ott, hol reá szükség nincsen. S éppen ezért e tarthatlan állapotnak véget vetne, ha rendezett tanácsot szerveznének, melyre elvgre is elég érett e város polgársága.

Kívánatos a rendezett tanács alakítása a városi tisztikar szervezése tekintetéből is. Mert bár nem osztjuk egészen a gyanakvásnak, a mindig és mindenért duzzugó elégedetlenségnek sok panaszát, melylyel a jelenlegi tisztikar illetetik; de a mellett óhajtanánk tartjuk, hogy az ugy szerveztessék újból, hogy e város terjedelme és népességi igényeinek, valamint fentebb említett vitalis érdekeinek a személyi képesség, a gyors és pontos eljárás, a helyes munkamegosztás és a szigorú ellenőrzés és felelősség tekintetében jobban megjeljen. Hogy különösen lelkesmeretes és gyors végrehajtója legyen a képviselő-testület határozatainak s fölmentse azt az aprólékos előkészítések és folytonos sürgetések terhes munkájától, hogy annál inkább megfelelhessen azon feladatoknak, melyekre tulajdonképen hivatva van. Mert bizony eltagadhatlan az, hogy mig idáig a képviselő-testület nagy „hajtó kereke” csak mozgott úgy a hogy, de a végrehajtó szervezet kisebb-nagyobb „indító kerekai” lassu mozgása miatt sokszor fenakadt a legjobb tervek keresztülvitele is.

A tisztesebb állás, mely egy rendezett városi tanács tisztviselőjével jár, a nagyobb tekintély, melyet viselőinek biztosít s a nagyobb fizetés, mely kivált a legfontosabb állásoknak megfelel: — magokban hordják a garantiát, hogy a rendezett tanács tisztai állomásaira vállalkozó egyének egészen hivatásuknak éljenek s e város ügyeit a gyarapodás, az emelkedés, a javulás felé vezéreljék erős karral.

Végül, hogy ezuttal a legfontosabb indokok közül többet ne említsünk: óhajtanánk találónok ez átváltozást a képviselő-testület újjalakítása végett is.

Ha a jelenlegi képviselet elhagyja „kurulisi” székeit, hogy egy új testületnek adjon helyet, semmi esetre sem fogja a távozót a polgárság megróvó ítélete kisérni.

Roszat ezen képviselő-testület nem tett, mondhatnók sok hasznosat is tett s tulajdonképeni büne abban áll, amit „nem tett.”

A régi „slendrián” minden rendészeti, minden igazgatási ágban uralkodik ma is. A lakosság igen sok égető szükségének nincs elég téve. Sok, a megoldásra rég megérett s elintéztést sürgető közügy, egyre halogatást szenved.

Sok szép terv merült fel, sok halaszthatlan teendő lett hangoztatva, — sok buzgalmat és igyekezetet fejtettek ki a képviselet egyes tagjai; . . . de minden szemmel látható, kézzelfogható nagyobb siker nélkül.

S miért? mert az egyetértő, egymást támogató s méltányoló munkásság helyett igen sokszor az egymás iránti féltékenykedés, kicsinylés, ellenkezés meddő vitái s mint ezek természetes következménye, az elkedvetlenedés tették hatálytalanná a „jobb” rész működését, — egy másik nagy rész, kivált a virilisták csoportjából, vajmi kevés érdekeltséget tanusított és igen sokat tagjaiból, ugyszólván, soha sem láttunk a zöld asztal körül.

A letelt időszak alatt meggyőződhetett a város polgársága, kiket tekinthet tevékeny, szorgalmas képviselőinek s azokból s hozzájuk hason-

lóból alakíthatja meg a testület választott részét, — a virilisták közül pedig azok, kiknek csak címök volt idáig a „képviseleti tagság”, de kik érzéketlenek a közügyek iránti nemes kötelességek iránt, vonuljanak vissza s adjanak helyet más buzgóbb s hasznosabb egyéneknek.

Ezek azon fő indokok, melyeknél fogva csekély véleményünk szerint „egy rendezett tanács” alakítása óhajtanánk.

E véleményünk azonban föltételes.

Jövöre elmondjuk, hogy mely föltételek azok, melyeknek teljesülése esetén várhatunk csupán kívánt eredményt, javulást és megújulást a „rendezett tanács”-tól.

Hornyay Kálmán.

A föld népe egyik égető bajáról.

S.-a-Ujhely, 1879. nov. 1.

Országszerte tapasztaljuk azon sajnálatos és egyúttal szomorító körülményt, hogy nemcsak megyénknek, de kivétel nélkül hazánkban elsőb nép- és munkásosztálya közt, az egyrészt erkölcsrontó, másrészt a gazda, illetve ezen osztályok kiadásait óriási mérvben növelő iszákosság mindinkább lábra kap; — sőt ezen iszákosság az ország kisebb gazdáinak, a volt telkes jobbágyoknak nagy részét anyagilag úgy, mint erkölcseileg megrontván, — az egyes községekben letelepült lelkiesmeretlen italárusok uzsora-hitelezései által mindinkább könyittetik s elősegittetik.

Ha ezen szomorító körülményt létrehozó okokat keressük, másban nem találjuk, mint a földnépek elhanyagolt nevelési állapotában, az országos oktatásügynek az államkormány általi nem eléggé szigorú gondozásában — s abban, hogy nincs törvény, nincs országos intézkedés, mely az irni, olvasni jobbra nem tudó s könnyelmű életmódjában mátol holnapig gondolkodó földnépét az italárusok uzsorás italhitelezéseitől megóvjá.

Az 1848 előtti években, a volt földesuraknak mondhatni gondnoki felügyelete alatt a földnépe anyagilag gyarapodott, — tönkre jutott jobbágyról hallani alig lehetett — s habár úri szolgálatásai terhesek s nevelése elhanyagoltabb is volt, — adósságok vállát, az országos törvénynél fogva nem nyomták.

Igaz, — hogy az emberiség érzete megkövetelte, hogy az embernek vele született ősjogai érvényre emeltesse, — a személyes szabadság, a tulajdonnal való szabadrendelkezés s a személyiség ősjoga elismertessék s felszabadításuk a volt jobbágyágnál, — de erős meggyőződés, hogy ha a jobbágy felszabadítás nem rohamosan de lassankint, mig erre a nép megért volna — hozatik be, — a föld népeknek jelenlegi helyzete nem leit volna oly szánandó állapotban.

Habár a jobbágyosság eltörlése az idők s az emberiség követelménye volt is, — mégis a felszabadítás rohamossága folytán mintegy varázsütésre előállt új viszonyok, a jobbágyágot, a felszabadítás folytán nyert előnyeiknek felfogására s felhasználására megértnek nem találtak, mert birtokait anélkül, hogy szüksége lett volna reá — terhekkel tetézte — s jobbra elvesztegette

A nemzet és osztályainak élete hasonlít az egyesek életéhez, mely a természet törvényeinél fogva fokokint s nem egyszerre fejlődhetik. — A gyermeket lassankint kell tanítani, mig fokokint fejlődve az ifjú és férfikort eléri, hogy önként fejlődve az ifjú és férfikort eléri, hogy önmagára s az összességre a jövőben hasznos tevékenységet fejtsen ki. — Ha a gyermeket egyszerre, minden tanítás nélkül szabadon kényére s szabad cselekvésére bizzuk — s ezáltal az eddig általa nem ösmert új életviszonyokba léptetjük, — szabad cselekvésében önmaga kárát fogja előidézni.

Ily gyermekhez hasonlítható a volt s egy-

szere szabad-tulajdont s cselekvési szabadságot nyert jobbágyiság is, a melyet a felszabadítás okozta új viszonyok megértésére s saját javára leendett felhasználására tanítás, oktatás tehát népnevelés által, eleinte megérlelni kellett volna: — mi ha a felszabadítást létrehozott, bár hiányos rendszabályok által figyelembe vétetik, — a földnépe jelenben nem lenne oly annyira szármalmas anyagi és szellemi szegénységben, önmaga tudná érdekeit megóvni és megvédeni.

Nehogy azonban e tárgynak bővebb fejtegetése kitűzött czélmóltól eltereljen, — az iszákosságra, ezen a földnépére átokként nehező bajra térek át.

Tapasztalt dolog s napi renden levő tény az, hogy az elemi csapások által jövedelmeiben megrövidített, a kérlelhetlen adóbehajtásokkal üldözött, az élet szükségleteiben ez idők szerint szűkölködő földnépe, — elkeseredésében, hitét s reményét veszítve a jobblét iránti jövőben, — de másrészt szokásból, vagy megrögzött szenvedélyből, — vigaszt a korcsmák padjain keres, — pénze nincs, tehát hitelbe, rovásra iszik.

Az esztét és élelmességét mindig nyereszke- désen jártató korcsmáros mindig kész ha jó kilátása van, a hitelezésre s dupla krétája a hitelbe kiszolgáltató italok árát, — melyet a jövő évi termésből kötelezetten kifizetni, — kamatok kamataival együtt igen szép kerek összegre számítja ki — s eljövén a jövő évi aratás, a fizetés napja a szegény földmives egyszerre azon veszi észre magát, hogy kis termése a korcsmára ment fel, sőt vetőmagja sem maradt.

Ekkor, hogy magán segítsen uzsoráshoz fordul — s újból rovásra iszik, — míg végre az itáláruló korcsmáros jónak látja a busásan, kamatok kamataival előre összegezett adósságot kötvénybe foglalni, — ezt jó árért a fizetés napján prolongálni, végül megperleni — s az adós telkét, ki — természetesen a mostoha viszonyok közt nem fizethet — dobra üttetni, — a mikor is az árvereltető, a vele egy követ fűvő s szinte árverelő társaival összebeszélve, ezeknek az árverési tőbbit nem igérséért s összeajtszásért „Sápot“ ígér — s a telek, a törvény engedte eljárás mellett potom áron körmei közzé kerül.

Igy van ez napi renden; — ily szomorú képet nyújt az ország földnépének vagyona s jóléte, — melyet a tudatlan nép, határtalan könnyelműségében is elveszteget s uzsorásainak harcsló kezeibe juttat!

Az iszákosság szülte ezen társadalmi baj megszüntetését, vagy legalább enyhítését a közérdek, de különösen a mezőgazdaság érdekei — mely munka erőit ezen, előbb említett osztályokból nyeri, — sürgősen megköveteli.

Látjuk a bajt s káros hatásait, — azonban a mai idöket szomorúan jellemző s különösen a közérdek s embertársaink jóléte s minden szép és jó iránt nyilvánuló teljes közönység, a társadalmi bajok elhárítását negligálja — s a közjólét iránt nem érdeklődik.

Jóakarát, segítni vágyás — s a segély módoknak theoreticus megalapítása, nagyhangú kürtölése: — oh ez van minden baj iránt elég bőven! alig gyözzük hallgatni, olvasni és végül — meg- unni, — de tettekre uraim, a tettekre, a segély- módok ezen megtestesüléseire van itt szükség, nem pedig egyedül jóakaratra, avagy segélymódok ajánlgatására!

Megyénk gazdasági egyesületének N.-Mihály mezővárosában f. é. sept. hó 14-én tartott közgyűlése az iszákosság kérdését behatóan tárgyalta, — söt segély végett a nagyméltóságú össz-miniszteriumhoz feliratot is intézett, de vajlon lesz-e eredménye? Kormányunk iránt, bár hitem igen gyenge lábon áll, de azért a remény egy kis szikrája még el nem halt bennem, hogy az államkormány a közérdek szempontjából annyira fontos iszákosság meggátolásának kérdését ad ac- tam, félre nem dobja — s a nép erkölcsi életére oly annyira káros hatású iszákosság megakadá- lyozása végett mielőbb oly törvényjavaslatot fog a törvényhozás elé terjeszteni, mely egyrészt az iszákosság terjedését, az elrettentési elvből kiin- dulva meggátolja s egyszersmind szövegében benn- foglalandja: hogy mindazon földmiveléssel fog- lalkozó egyén, ki munkás napon mások rossz pé- dájára korcsmában dözöl, vagy megittasodva nyilvános helyen megjelenik, 1 frttól 50 frtig terjedő bírsággal, — esetleg megfelelő fogsággal közigazgatási úton büntetendő, — másrészt pedig az itálhitelezésekkel a legnagyobb uzsoráskodást gyakorló itálárusok ellenében kimondja miszerint: a 2 frtot meghaladó korcsmai adósság bírőilag behajthatlan s nem követelhető.

Ily, vagy hasonló más intézkedések által a földnépe, a bekövetkehető büntetést is szem előtt tartva, de kényszerűségből is, a hitelezések- nek 2 frtra lett megszorítása folytán lassanként bizonyára az iszákosságtól elszoknék, s mértéketesebbé válna, a korcsmák látogatása helyett üdvösebb foglalatosságra adná magát.

A saját javát és érdekeit felfogni nem tudó alsóbb néposztály, mint egy vezetésre szorult gyermek helyett, a művelt hazai közönségnek, különösen pedig magának a kormánynak kell gondolkodni — s valamint saját, úgy mindnyájunk

érdekeiben is mulaszthatlan kötelessége a föld- népének érdekeit, ha ez magán segítni nem tud — minden káros hatású tényezőtől habár áldozattal is megóvni.

Fekete László.

S.-a.-Ujhely, 1879. nov. 6.

A zempléni gazdasági-egyesület köze- lebb tartotta évi közgyűlését N.-Mihályon.

E gyűlés, a tisztikar megválasztásán kívül több, a gazdasági érdekeket közérlelő érintő kér- dés megvitatásával foglalkozott, melyek neveze- tesebbjei: az egyleti alapszabályoknak a jelen viszonyokhoz mért módosítása; a megyei mező- gazdasági érdekek s viszonyok éber figyelem- mel leendő kísérése czéljából, a megye valamennyi járására nézve tudósítók megválasztása; díjazás- sal ellátott ló- és szántás-versenyek tartása; az uzsora kérdésének alapos megvitatása; a föld- mives-osztály között elterjedt erkölcs- és vagyon- pusztító iszákosság meggátolása; a székesfehérvári program tüzetes megbeszélése; a cseléd és gazda közti viszony, valamint a felső vidékek szeszgyárainak adómentessége s ami legfőbb: a megye székhelyén egy mintagazdaság felállításá- nak kérdése — voltak.

Lapunk kimért köre nem engedi meg, hogy a csak nagyjából elősorolt, rendkívül fontos tárgy- sorozat megvitatása s az azokra nézve hozott határozatokról kimerítőleg értesítsük olvasó kö- zönségünket, de mielőtt azok kivonatos közlésébe bocsátkoznánk, nem leendő érdeketlen, ha elsőben is az alelnököknek az egyesület keletkezéséről, a legújabb időkig folytatott működéséről s állapo- taról a közgyűlés elé terjesztett jelentését repro- dukáljuk.

E gazdasági életünk organikus működését híven visszatükörző jelentés következőleg szól:

Tekintetes Közgyűlés!

Köztudomású dolog, hogy egyesületünk 1857. évben a megyei birtokosok indítványa folytán, bár az akkori kormányhatalom ellenzései miatt rendkívüli nehézségek között, de mégis létrejött.

Ezen időtől, illetve végleges megalakulásától, vagyis 1862. évtől kezdve, — a melynek május havában lett az első s szép reményekre jogosító gazdasági kiállítás rendezve, — egész máig az egyleti tevékenység, bár az idők s vi- szonyok korlátai között, de mégis a legszebb jeleit mutatta életrealóságának.

Ugyanis az egyesület négy ízben tartott díjazások mellett általános kiállítást s kóztók az 1877. májushóban megtartott „gép-, ipar-, termény- és állatkiállítás“ kimutatta: miszerint a gazdaság, állattenyésztés és az ipar, a középsze- rűségből kiemelkedett s öröndetes s kellőleg méltatót lendületet s haladást tett s egyúttal reményteljes pillantást engedett vetni a jövőbe.

Rendezett az egyesület 1862.—1878. évek- ben a megye különböző vidékén számos szántás- versenyt, amelyek a versenyköz ügyességének kifejtésére és a vonómarhákkal gondosabb elbá- násra előnyös ösztönzést eredményeztek s mu- tattak fel.

A szarvasmarha- és juhtenyésztésre lényeg- es befolyásnak bizonyult, hogy az egylet több ízben kosokat és külföldi marhákat (algauai teheneket, üszöket s bikákat) bevásárolt s azokat tag- jai között elárvereztette; lótenyésztés érdekében többször díjazással ellátott kiállításokat rendezett, a lényegszéjjjazásokat vezette és a létezett löver- senyeknél egyleti díjjal buzdítólag közreműködött.

A kormány által adott különféle vetemény- magvakat kísérleti termelésre kiosztotta, végül pénzerejéhez mért pártolásban részesített több közhasznú egyletet stb.

Ez időktől vagyis 1877. évtől kezdve a mai napig a mezőgazdasági érdekek fejlesztése s gyarapítása tekintetéből a következőkben nyilván- ult az egyleti tevékenység:

a) A kormánnyal, — megyei hatósággal, az országos társegyletekkel, kereskedelmi- és ipar- kamarákkal folytonos összeköttetésben állván, fel- terjesztési, véleményadási által a mezőgazdaság érdekeit folyton éber figyelemmel kísérte s elő- mozdította; különösen pedig az által, hogy a magas kormánnyal folyton érintkezésben állott — a mezőgazdaság érdekeinek felsőbb helyről elő- mozdítója s közvetítőjévé lett.

b) A borászat érdekében Szalay István országgyűlési képviselőnek „a természetes borok védelméről“ szóló törvényjavaslatát ministeri meg- bízattal folytán is megvitatta s a borgyártást s borhamisítást elítélő véleményét a magas kor- mánnal közölte.

c) A magas kormány által kíséreltetél vé- ggett leküldött magvakat tagjai között évenként szétosztotta, amely termelési kísérletek eredmé- nye volt, hogy Zempléni megyében az „obern- dorfi“ takarmányrépa, a „mont'dor“ bab, a „che- valier“ árpa, sója bab, pignoletto kukuricza és „balinkai“ káposzta, a többi, ilyenmü vetőmag- vaktól jobb eredménnyel termesztethető bi- zonyult.

d) A megyei ló- és szarvasmarha-tenyésztés érdekében a nmgu ministerium által szabályren- delet készítésére szollittatván fel, ezt megalkotta — s a megyei Bizottság általi elfogadás után a nmgu ministeriumhoz megerősítés végett a megye utján felterjesztette.

e) Évenként részt vesz a kanczák és csi- kók díjazásában.

Ezen működése folytán az tapasztaltott az egylet által, hogy csak közép Zemplén, Tere- bes vidéke és a Bodrogköz egyes községei mu- tatnak fel díjazható állatokat.

Általában szomorú jelenségül tűnik fel, hogy a köznép a lótenyésztés és lónemesítés körül keveset tesz s mondhatni közönyös állást foglal el; — minek oka leginkább a rossz tenyész- anyagban, vagyis a hibás és alkalmatlan ménlo- vakban rejlik, melyeknek kiheréltetése már megye hatóságilag is megrendeltetett, de foganatosítását csak az e részbeni szabályrendeletnek életbelép- tetése és a megfelelő hágó-mének szaporodása után várhatjuk.

Tekintve azonban azon egyleti működést, hogy az illetékes közegek közbenjötté mellett a nmgu földm. ipar- és keresk. ministeriumnak 1970/1878 sz. rendelete folytán megtartott tanács- kozmány következtében fedeztetési méntelep állo- másokkal a mult évre már nyolcz község u. m. Berzék, Szerencs, K.-Helmec, S.-Patak, B.-Ujlak, T.-Terebes, Homonna és Butka jelöltettek ki és alapítottak meg, a folyó évben pedig az ily állo- másoknak még szaporítása czéloztatik: — azon öröndetes reménynek adunk kifejezést, hogy ezen fedeztetési állomások felállítását által a me- gyei lótenyésztés és lónemesítés ügye a köz- óhajnak meg fog felelni, annyival inkább, mert az egyesület további buzgólkodása oda fog hatni, hogy az általa készített „ló- és szarvasmarha- tenyésztes érdekeiben“ szabályrendelet sürgősen és a legszigorubban végrehajtassék.

Ezekben áll az egyesületnek különösen a legutóbbi években folytatott s bár röviden elő- sorolt ténykedése; — hogy azonban az egyesü- let nagyobb eredményeket fel nem mutathatott, ennek oka nem a jó akaraton tört meg, hanem az ok, más körülményben keresendő.

Igaz, hogy az egyesület oly mérvű tényke- dést és eredményt, mint más s nagyobb pénz- erővel bíró társ-egyletek — fel nem mutathatott, de ennek oka, az egylet tagjainak rendkívüli számadásán kívül abban keresendő — mi az egylet buzgóbb tagjait valóban lehangolólag érinti, hogy a megyei gazdaközönség s az egylet tag- jainak nagyobb száma az egyleti működések iránt, mondhatni teljes közönységet mutatott.

További oka az egyleti tevékenységet nagy- ban megbénító körülményeknek az, hogy az egylet évdíjas és alapító tagjai, évek során át, daczára felszollittatásuknak, tagsági illetekeiket s alapítványaiknak után járó kamataikat nem fize- tik, — minek eredménye az lett, hogy az egye- sület elegendő pénzerő hiányában, rendkívül aka- dályozva volt, a jobb mezőgazdasági tényezők s érdekeknek p. o. kiállítások, versenyek általi előmozdítására befolyását érvényesíteni — s ez által a gazdaközönségre buzdítóbban hatni.

Ezen legutóbbi bajon azonban az által vél- tünk segíteni, hogy az 1879. évi márczius 11-én megtartott választmányi ülési határozattal az egy- leti hátrálékosok tartozásaiknak befizetésére rész- szint per, részint felszollítás utján felhivattak s a befizetések nagy részt meg is történtek.

Ezek után az egyesület vagyoni állapota, miként ezt az 1879. évi május 9-én felvett vá- lasztmányi ülési jegyzőkönyv mutatja, tetemesen javult s tisztába hozatott, — amely jegyzőkönyv- beli kimutatás szerint az egylet tevélegessége:

a) alapítványi tőkékben . . . 10600 frt — kr.

b) hátrálékos kamatokban és algauai tehenek be nem fize- tett vételarában . . . 1940 frt — kr.

c) készpénzben . . . 2064 frt 16 kr.

összesen: 14604 frt 16 krt

tesz ki, amely egyleti vagyoni állás, — feltéve, hogy a megyei gazdák az egyletbe tömegesen fognak belépni, — az egyesületet nagyobb mérvű tevékenységre, p. o. kiállítások rendezésére, avagy egy mintagazdaságnak felállítására is képesítheti. Midőn ezekben a multbani tevékenységünk- ről és az egylet állapotáról tisztelettel beszámol- tunk, a tiszt. közgyűlés engedelmevel, még pár rövid szót koczkatatni bátrak leszünk.

Nem titok az, hogy a legközelebb évek- ben elemi csapások a rossz hitel- és kereskedelmi viszonyok nyomasztólag hatottak, de a jelen év terméketlensége a gazdákat a válság szélére so- dorta.

Az élet a csalódások tere s a gazda, ki az elemek hatalma alatt áll, leginkább ki van téve a véletlen csapásainak, — szerencsés az, ki azo- kat elkerülheti.

Minthogy pedig a segély nem mindenkor áll önhatalmunkban, feladatunkká válik egyesült erővel módokról gondoskodni, hogy a reánk mért csapás okserü intézkedés által elviselhetővé té- tessék és módokról kell gondoskodnunk, hogy miként lehessen ellensúlyozni az idők mostoha- ságait.

Az or- képet mut- érzéket tar- általanos kö- kevésbbé n- vitalisabb é- felé rohanó

De a- nézhetjük r- képező ele- másfelől a- az uzsora- vetett hiba- lyedést.

Ez o- országos g- indította s- megindítás

Es e- gazdaközö- lésünkre e-

Az a- jeszkedni- azon tárg- közgyűlés- tisztelettel

A kö- hogy ez a- válassza é- tünk szeri- alapítani- rozatra v- ezennel tis-

Es n- tisztársain- köszönetün- ságunkat kezeibe let- hogy a tis- tóztassék.

Kelt

A r

A m- képeztek- melyek s- nevezetn- válló tinn- érdekesel- mozdításá

Val- világhíll- szárnyai, nép a Pra- a jótékon- vágyát a

Áz- ságtalan v- színeit, a- szél s a- másnak p- ban egy- Ennek tul- ezer emb- második- ezerre m-

A f- minister- ez ünne- is tegyék- bécsiekre- leggyakor- nem csek- nyelvének- todt“, reá- Billroth, szerény- csodálhat-

Szá- tréfás ny- nálgatna- veszik k- kot, hogy- kor nélk- Sörcsarn- kottak e- tott felv- Délutáni- sason re- hajmeres- futva, tá- a nézők- kísérti I- egy mi- ő a hala- örömet

Az ország jelenlegi helyzete megdöbbentő képet mutat, mert fájdalom, az intézők kevés érzéket tanúsítanak a helyzet mivoltához mért általános közgazdasági politika alkotására s még kevésbé mutatnak készséget s hajlamot legvitálisabb érdekeink megőrzése mellett, a válság felé rohanó gazdasági állapotaink javítására.

De a nemzet egykedvűen nem nézheti s nem nézhetjük mi, a haza s nemzetiségünk talpkövének képező elemnek, — egyfelől az elemi csapások, másfelől a rossz gazdasági viszonyok, egyrészt az uszora s másrészt az állami adók körül követt hibás és zaklató intézkedések folytáni sülydését.

Ez okok indították egyes jobbjainkat a II. országos gazdasági Congressus egybehívására és indította azt, egy általános agrarius mozgalom megindítására.

És ez ösztönözt minket is, hogy a megyei gazdasági közönséget a mai napon tartandó közgyűlésünkre egybehívjuk.

Az általános észlelésekre bővebben kiterjeszkedni nem óhajtván, bátrak leszünk feltüntetni azon tárgyak sorát, amelyekre nézve, a tek. közgyűlés szíves figyelmét s bölcs elhatározásait tisztelettel kérjük.

A közgyűlés első és legfőbb teendője az, hogy ez alkalommal visszalépett tisztai karát megválassza és ennek megtörténte után lehet nézünk szerint a gyűlés tárgyainak sorozatát meg alapítani s azok felett intézkedni, — a tárgysorozat vonatkozó előterjesztésünket egyébiránt ezennel tisztelettel bemutatjuk.

És most fogadják a tek. közgyűlés a mi és tisztársaink részéről eddigi kegyességükért szíves köszönetünket, magunkat kegyességükbe s barátságunkba ajánlva, tisztánket ezennel a közgyűlés kezeibe letesszük s felkérjük a tisztelt közgyűlést, hogy a tisztakar megválasztását eszközölni méltóztassék.

Kelt N.-Mihályban, 1879. nov. 14.

Vladár Kristóf,
egyleti alelnök.

Viczmány Ödön,
egyl. közp. alelnök.

Bécsi levél.

A rotunda ünnepélyek. Hoffman báró és Billroth — Blondin. — A színházokról.

A múlt hónap kiváló érdekességű mozzanatait képezték itt az ugynevezett „Rotunda ünnepélyek”; melyek színhelyokről az óriási boltozatu köröndről neveztetnek így s mondhatnók Bécsnek szokásossá válló ünnepélyeivé kezdenek lenni s melyek annál érdekesebbek, mivel a jótékonyosság érdekeinek előmozdítására tartatnak.

Valahányszor csak megnyílnak az 1873-diki világkiállítás ezen hatalmas emléképületének kapu szárnyai, rendszerint nagy tömegekben hullámszik a nép a Práter felé, hogy le tegye a maga obulusát a jótékonyosság oltárára s hogy kielégítse mulatság vágyát a nem mindennapi élvezetek által.

Az ünnepély első napján az idő nagyon barátságos volt. A Práter gyorsan ölté magára az ős színeit, a sárguló leveleket messze hordá a mostoha szél s a hajlongó ágak zizegve mondották el egymásnak panaszaikat. A beállott zimankós időt azonban egy langyos őszi eső enyhébbre változtatta. Ennek tulajdonítandó, hogy míg első ízben alig 12 ezer ember vett részt az ünnepélyen, addig annak második napján a hivatalos kimutatás szerint 50 ezerre ment a látogatók száma.

A főrendezők Hoffman báró közös pénzügyminister és Billrothtanár mindent elkövettek, hogy ez ünnepélyt nem csak fényessé, de jól megvédjék is tegyék. Mindkét rész nagy vonzerőt gyakorol a bécsiekre. Az első elismert világfi, s a bécsi salonok leggyakoribb s legkedveltebb alakja; a második nem csekélyebb hírnek örvend itt. A bécsi humor nyelvének egyik példabeszédét „heute roth morgen todt”, reá vonatkozólag ekkép változtatta: „Heute Billroth, morgen todt”, mit én, mint a tanár egyik szerény növendéke, ki művészetét már évek óta csodálhatom, nem osztok.

Számos sátorban szivarokat, virágcsokrokat, tréfás nyereményekkel egybekötött sorsjegyeket kínálnak fiatal urhölgyek s csábos kedvességgel veszik körül ez ujkori sirenék az ártatlan martalékokat, hogy pénzbeli terhén könnyebbítsenek. Virágcsokor nélkül a séta itt életveszélylyel volt egybekötve. Sörarnokok, buffel-k, kávéházak szinten gondoskodtak a bevétel nagyobbításáról s 3 zenekar nyújtott felváltva kellemes szórakozást a vendégeknek. Délutáni 4 óra tájban Blondin a „Niagarai hős” arany sason repülve jelent meg fejünk felett s kezdte meg hajmeresztő előadását, majd lassan lépdelve, majd futva, tánczolva mulattatja a szédítő magasságból a nézőket, majd bekötött szemmel zsákba burkolva kísérti Istent. Elfajtott lélegzetek kísérik lépteit, egy millimetryi ballépés a kifeszített kötélen s ő a halál fia. Könnyebb szívvel láttuk lejönni s örömezt vegyültem a kitört tapsviharba, a megelé-

gedesen kívül szomszéd nóm mintegy kérve tekintő szép szemei is biztattak erre, ő szegényke nem tapsolhatott, mert uj keztyűje nagyon szűk volt. A sötétség beálltával 14 electricus fényugár világította meg a termet, mely az egésznek magikus színt kölcsönzött.

A színi világban a meiningeni társulat fellépései keltenek a szokottnál nagyobb érdekltséget. Nem ösmeretlenek ők Bécsben s ha jól emlékszem, négy év előtt volt alkalmunk vendégszerepléseiket a wieden színházban élvezhetni. Jelenleg a „Ringtheater”-ben működnek, így keresztelek a hajdani „Kommische Oper”-t, ez uton gondolták talán ama szerencsétlen végzetet kikerülni, mely e színházban már 7 igazgatót ért rövid fennállása daczára. Ez épületbe erőlködtek nézőket vonzani, mielőtt igazgatóik megszöktek, de miután részvéthiány miatt az előadásokat megszüntették, ép oly üresek voltak, mintha még mindig játszanának bennök.

Annál nagyobb közönségök volt a múlt hét folyamában. Schakespeare, „Téli regé” jét és Schiller „Tell Vilmos”-át adták elő. Jelenleg Schiller híres „Haramiái” képezik a repertoire fő érdekességét. Mindhárom darabnál első helyen a valóban elragadó s művészi diszleteket kell kiemelnem, melyek kárpotlást nyújtanak a nem éppen művészi alakításokért.

Tellnél egyszerű hűséggel vannak Schweicz remek tájszépségei visszaadva. Felejthetetlen van emlékezetembe bevésve a Rüttli jelenet és az alma-lövés. Meglepő a „Téli regé”-ben az idő istennő megjelenése, szintén oly egyszerű a festői színezet a rablók tivornyázásánál az erdőben Schiller ezen első hatásos munkájában. — A többi színházak életéről s a bécsi élet egyéb érdekességeiről közelebb írok egyet-mást.

Rosenmeyer Lajos.

Különfélék.

Helyi és megyei események.

Az önkéntes tűzoltó-parancsnokság úgy a város közönsége érdekében, mint az egylet életrevalóságának újabb bizonyítékául üdvös lépést tett. — Ugyan is ifj. Farkas Lajos alparancsnok, egy kérvényt adott be a képviselő testülethez, melyben a fizetéses tizedesi állás eltörlését hozta javaslatba s a fizetésen kívüli kedvezményben évenként, azon önkéntes tűzoltó polgár egyleti tagokat véleményezte részletetni, kik erre a parancsnokság által, mint érdemesek, a képviselő testületnél javaslatba fognak hozatni. — A képviselő testület ezen ügyet egészen a kérvény szellemében intézte el, miről az egylet parancsnokságát jegyzőkönyvi kivonaton már értesítette is. Reméljük, hogy e körülmény az önk. tűzoltó egylet iránt ismét nagyobb érdeklődést fog a városi polgárok között támasztani, mert — valljuk meg — a mai világban mindenki igyekszik, a hol csak lehet a súlyos kötelezettségek alól menekülni, már pedig a katonatartás, egyike a legterheesebbeknek. Sajnos dolog különben, hogy e humanitarius egylet iránt ily kedvezmények árán kell az érdekeltet felkölteni, de még sajnosabb, hogy az intelligens osztályhoz tartozó fiatalok, teljesen visszahuzza magát a közügyekbeni részvételtől s minden felesleges idejét a kávéházi mulatság gyönyöreinek szenteli. Egy-kettőt látunk ugyan az egylet tagjai között, azonban ezek is csupán a papíron szerepelnek. Jól tenné a parancsnokság, ha az ily tagokat kirekesztve kebeléből, mert közönyük mellett az őszhangot zavarják s az egyleti organikus működésre mindig csak bomlasztólag hatnak. Ugy tudjuk: a parancsnokság erélyesen készül az egyletet e fattyuhajtásoktól megtisztítani.

Felhívás. A városi képviselő testület, a parancsnokság kérelmére — az eddig fenállott városnegyedenkénti 24 tizedesi állást — mennyiben azok kötelezettsége a tűzrendőri szabályzat szerint különben is az egyletet illeti, eltörlévé, — a községi úti munka — és katona beszállásolási mentesség kedvezményében az egyleti tagok közül 24-et akként kíván részletetni, — hogy azok évenként a parancsnokság által hozassanak javaslatba. — Ezen előismerés habár csekélynek látszik is — mindazonáltal a sok terhes polgári köteleesség közzül alól menti fel az egyleti tagokat. — A parancsnokság ez okból tudomásra kívánta juttatni ezen körülményt hogy a városi polgárokat az egyletbeli tömegesebb belépésre buzdítsa. Egyszersmind megjegyzi, hogy a tizedesi ellenőrzési kötelesség nem a 24 tagot fogja illetni — hanem a szabályzat értelmében a parancsnokságot. S.-a.-Ujhely 1879. október 31-én. Az önk. tűzoltó-egylet parancsnoksága nevében: Farkas Lajos, alparancsnok.

Mult számunkban említettük, hogy a kassai Mathiasz féle inficiált szőlőtelepből városunkba is hozottak vesszőket. Ezeket most hivatalosan megvizsgálták s kiderült, hogy azok teljesen filoxera mentesek. Szolgáljon ez megnyugtatóul mindazoknak, kik a veszedelmes rovarnak ez oldalról való behurcolását már is bizonyosnak tartották. — Mindamelett ébren kell lennünk, gondosan megfigyelve minden szőlő-betegségi tünetet, mert jó lesz tudni, hogy e rovar a nyirkos talajt igen szereti, Hegyaljánkon pedig, — mondhatni — a legtöbb szőlő agyagos talajjal bír.

Rudolf koronaörökös a közelebbi napokban városunkat érintve Schönborn gróf munkácsi birtokaira vadászati kirándulást tesz. A m. é. k. vasut itteni közlekedési főnöksége már előre értesítettett a főherczeg tervbe vett utazásáról. megérkezési napját azonban 24 órával elébb táviratilag fogják tudatni a nevezett főnökséggel.

Az „Imre” vásár, melyről azt tartják, hogy a legnépesebb szokott lenni minden évben, az idén igen balul ütött ki. Már a vásár előtti napon pityergőre állott az idő, majd éjjel siralmasan megereedtek az ég csatornái s egész éjjel zuhogott a zápor, a vásár reggelén pedig olyan viharral fűszerezett havasesó köszöntött be, a mely élesebben hasította a levegőt akár a decemberi orkánál is. Emberre, állatra egyiránt türethetlenné vált az idő s különösen a kiállított igavonó állatokat lehetett sajnálni, melyek dideregve bujtak össze, — olyan esetről is lehetett hallani, hogy egy-egy marha megfagyott. Adás-vevésről szó is alig lehetett. A marhakereskedők estve jöttek, reggel ugy elmentek, hogy még csak a kapufélfától sem vettek bucsut. A város a miniszteriumhoz folyamodott, hogy az „Imre” vásárt ujonnan megtarthassa; — mert a miatt, hogy rosszul ütött ki, mind a város, mind a vidék igen sokat károsult. Az engedély megjött és így a pótvásár folyó hó 20-án meg is fog tartatni.

Halottak emlékezetének ünnepét ez idén is kegyelettel ülte meg, városunk lakossága. Megnépesült a nyugovók csöndes birodalma s a sirok fölött ezernyi fény hirdeté, hogy a szeretet kapcsát a halál sem képes szétszakítani. Valóban alig van ennél a kereszténységnek szebb ünnepe! „Porból lettünk, porrá leszünk” ez ama nagy igazság, melyet e napon a temető szellője fülünkbe sug, de másfelől vissza cseng lelkünkbe az istenember „feltámadunk” jel-szava is, miáltal megtanuljuk nyugodtan várni a halált s erős hitté érlelődik bennünk a tudat: hogy annak uralma nem lehet felettünk örök.

Barna Bertalan köztisztviselő álló ügyvédet és nejét súlyos csapás érte; kis fiuk: László f. hó 1-én élte 7-ik évében, agyvelő gyuladásban elhunyt. A közrészvét, mely e gyászeset fölött nyilvánult, szolgáljon vigaszul a megszorodott szülők fájdalmára.

× **Egy 15-16 éves** zsidóleány megőrült a mult napokban Ujhelyben, — a szerencsétlennel azon rögeszméje volt, hogy őt a kálvinisták meg baponázták. Korházba szállították.

Mádi levelezők irja: A tállyai önkéntes tűzoltó egylet nap-nap mellett jobban és jobban bizonyítja be életrevalóságát. Az egyletnek — ugy vesszük észre — nem csak az a célja, hogy a lakosság vagyonát a pusztító elem ellen megvédje, hanem az is, hogy a közönséget jó egyetértésben összetartsa és annak olykor-olykor szórakozást szerezzen. — Életrevalóságának egyik jelét legközelebb nov. 2-án mutatá be, midőn az említett napon egy fényesen sikerült, tombola játékkal összekötött táncszestélyt rendezett. — A „fekete sas” tánczterme — a nagy esőzés daczára is — már 10 órakor a legválogatottabb közönséggel telt meg s a Hegyalja szépei meglehetősen számban jelentek meg. Ott voltak többek közt: Szabó Lajosné urhölgy, Mezey Katinka, Mankovics Juliuska, Tarnóczy Anna, Szabó Mariska, Odor Ilon és Erzsike kisasszonyok. Végre ott láttuk Adámovics József tállyai plebánus urat, ki sajátkezűleg festett, 300 frtra becsült „Utólért szökevények” című képét kisorsoltatta, melynek fele összegét az egylet javára és másik felét szegény tanulók segélyezésére ajánlotta fel.

Uj posta hivatal. F. évi november hó 1-én, Zemplénmegye Sökut helységében uj postahivatal lépett életbe, mely összekötöttségét a Varanó és Kapi közt naponként közlekedő küldendő-kocsijarat által nyereudi; kézbesítési kerületéhez Agyagos, Csákyó, Rudlyó, Tót-Isztrebe és Zamutó községek tartoznak.

A tokaj-hegyaljai szüretet — egy pár nagyobb szőlőbirtokos kivételével — e hét folyamán bevégezték. Az eredmény, átlagosan véve, középszerűnek mondható. A bor minőségéről még most keveset szólhatunk, azonban annyit már is mindenki tud: hogy sokkal jobb lesz a tavalyinál. Az évek minőség szerint 15-40 frt körül váltakoznak, de az europai általános rossz szüretet mellett, később még ennél is nagyobb árat remélhetni.

Halálozás. Dr. Denkstein Mór tállyai köztisztviselőben álló orvos, október 27-én hosszas betegség után 59 éves korában meghalt.

Az inség egyik áldozata Udván. Tomkó János, udvai lakos, paraszt-zsellér, nős, s hat gyermek atyja e hó 1-én a lakása előtt folyó csekély mélységű Udva vízéhez kiment s ott előbb magát guzsba összekötözvén, a folyó partjáról a vízbe gurult, a hol is reggelre ily összekötött állapotban halva találtatott. Tettének oka betegség majd pedig kétségbe ejtő szegény anyagi helyzete volt.

+ **Öngyilkosság.** Vilyi illetőségű Orosz György ki a sárospataki szőlőhegyeken éveken át vincerlérekedett, a mult szerdán borotválva metszette meg torkát. A szerencsétlen embert, — ki tettét az udvaron követte el s még önjerejéből ment be a házba — nem tudni, mi ok vihette az öngyilkosságra. Nőt és gyermekeket hagyott hátra.

Hivatalos s magán árverési hirdetmények díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1—100 szögig 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetmények térmérték szerint számítatnak és pedig egy centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Árverési hirdetmény

a bor- és hus- fogyasztási adó bérbeadása iránt.

Zempléncs S.-a.-Ujhely város területén elhasználandó bor és hus után járó fogyasztási adó beszedési jog az alólírott m. k. pénzügyigazgatóság által nyilvános árverésen 1880. esetleg a bérleti szerződés hallgatóságos meghosszabítása s a felmondási jog fenntartása mellett 1881. és 1882. évekre, vagy pedig esetleg említett három évre feltétlenül is bérbe adatik.

Az első árverés folyó évi november 18. napján délelőtti 10 órakor az alólírott m. k. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében fog megtartatni.

Ezen az árszabályzat III. osztálya szerint beszedendő adóra a kikiáltási ár és pedig:

a bor és must után	2997 frt — kr.
a hus után	6037 frt 50 kr.

Összesen 9034 frt 50 kr.

állapítatik meg, mely összegnek 10% készpénzben vagy elfogadható állampapírokban bántapénz fejében előre leteendő.

Kellőleg felszerelt írásbeli ajánlatok a fentkített napon az árverés megkezdésének órájáig az alólírott pénzügyigazgatóság főnökségénél benyújthatók.

Az írásbeli ajánlatban határozottan kiteendő: hogy vállalkozó a bérletet csak egy évre, illetőleg a felmondási jog fenntartásával két további évre akarja-e elnyerni — vagy feltétlenül három évre felmondás nélkül kívánja-e a beszedési jogot bérbe venni, vagy pedig bár melyik bérletre vállalkozik, — mely utóbbi esetben az ajánlat mindkét bérleti módra nézve különleg kifejezendő, mivel ellenesetben az ajánlat nem fog tekintetbe vétethetni.

Az árverési és bérleti föltételek, valamint az alólírott m. k. pénzügyigazgatóságnál, ugy más m. k. pénzügyigazgatóságoknál és a m. kir. pénzügyi biztosságoknál is megtekinthetők.

Kassán, 1879. október 28-án.

A m. k. pénzügyigazgatóság
Sárosy Kapeller.

Utányomat nem díjaztatik.

Bérlet.

Szeghy Gyuláné nagy-rozvágyi birtoka, mely Nagy-Géres vasuti állomásától 1/4 órányi távolságra esik, 6 esetleg 9 egymástáni évre bérbe adatik. A birtok terjedelme 1200 hold, melyből

750 hold kitünő minőségű szántóföld, 450 hold rét és legelő.

Mind magában a faluban, mind a birtokon levő két tanya jókarban lévő gazdasági épületekkel.

A birtokhoz 24 hold dohány-ültetési engedély is járul.

Bővebben értekezhetni tulajdonosnőnél K.-Rozvágyon, u. p. Nagy-Géres, vagy Ambrózy Nándor köz- és váltó-ügyvéd urnál Sátoralja-Ujhelyben.

1—2

Hirdetmény.

Alólírott, mint a s.-a.-ujhelyi urbéri rendezési s ezzel kapcsolatos kérdések iránti per végrehajtásának folytatására a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 1878. évi december 31-én 20427. számú végzésével kiküldött kir. törvényszéki bíró, — az ezen végrehajtás folyamán felmerült s még felmerülendő költségek előlegezése s viselése, valamint az alább érintett tárgyak elintézése iránt szükségelt közbirtokossági gyűlés megtartására határidőül az 1879. évi november hó 17-ikén s szükség esetében több következő napjait S.-a.-Ujhely városába, a városházához kitűzöm s ugy a s.-a.-ujhelyi volt földesurakat, valamint az összes közbirtokosságot és különösen a kölbirtokosokat a ent irt határidőbeni megjelenésre megidézem.

Ezen közgyűlés tárgyai lesznek:

1) Az eddig kiadott végrehajtási költségek iránt — a fennállott tagosítási végrehajtási küldöttségnek a város bírájához beterjesztett számadásának megvizsgálása s ennek folyamánaként

2) ugy az eddig kiadott, mint még a végrehajtás befejezéseig szükségelendő költségek előlegképpeni fedezésére megkivántató pénzügyi mennyiségének meghatározása.

3) Ezen előlegképpeni meghatározandó pénzügyi összegnek — a működő mérnök által kimutatandó osztályozott holdak utáni kivetése és több beadott kérvények tárgyalása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1879. évi okt. hó 21-én.

3—3

Major István,
kir. törvényszéki bíró.

Bérleti hirdetmény.

S.-a.-Ujhelyben az Ó-Hid utcza 674. számú bérházamban lévő korcsmai helyiségek — nagy boros pincze — s italmérési jog 1880. évi április-hó 24-ik napjától számítandó egy vagy több évre bérbe kiadó.

Bővebb értesítéssel szolgál

Lácza Elek
tulajdonos
pataki utca 188. sz. alatt.

A
„ZEMPLÉN”
legujabb betűkkel felszerelt
KÖNYVNYOMDÁJA
vállalkozik mindennemű nyomdai munkák, u. m.
meghívók, eljegyzési kártyák, névjegyek,
gyászjelentések,
folyóiratok, könyvek,
elkészítésére.

HIRDETMÉNY.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

mindazon zálogtárgyakat, melyek

folyó évi augusztus 1-ig ki nem váltattak,

ugyancsak folyó évi november 23-án, délutáni 2 órakor

az intézet helyiségében Kazinczy-utcza gróf Andrássy féle házban,

hiteles közeg jelenlétében

nyilvánosan elárverelni fogja.

➔ Árverés alá kerül: állam- és értékpapir, arany- és ezüst ékszer, gyöngy, óra stb. stb. ➔

Sátoralja-Ujhely, 1879 október 31-én.

2—3

Az igazgatóság.